

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200231
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5320200231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľky W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E., D. XXX/XX, právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti odporcovi P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E., R. XXX/XX, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, za účasti mal. W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., D. XXX/XX, XXX XX E., v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Čadca, Matičné námestie 1617, 022 01 Čadca, o úhradu nákladov na výživu a príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom navrhovateľky a o určenie otcovstva k maloletému dieťaťu, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16Pc/3/2020-191 zo dňa 02.12.2020 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 16Pc/3/2020-197 zo dňa 02.12.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým zveril maloletého W. X. do osobnej starostlivosti matke, vo výroku IV. o povinnosti otca platiť výživné vo výške 120,- eur mesačne s účinnosťou od 27.01.2020, vo výroku V. o zameškanom výživnom, vo výrokoch VI. - VIII. o úprave styku, vo výroku IX., ktorým vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol a vo výroku XI. o trovách konania v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 16Pc/3/2020-197 zo dňa 02.12.2020 p
o t v r d z u j e .

Odvolanie odporcu proti výroku X. rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozhodol, že výrokom I. konanie v časti, v ktorej sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala úhrady na jej výživu a príspevku na úhradu jej nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom zastavil. Výrokom II. rozsudku súd prvej inštancie určil, že P. D., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletého W. X., nar. XX.XX.XXXX, z matky W. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorého narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu E., vo zväzku XXX, ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XXXX. Výrokom III. citovaného rozsudku maloletého W. X., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky W. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bude maloletého v bežných veciach zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrokom IV. citovaného rozsudku uložil otcovi povinnosť prispievať odo dňa 27.01.2020 na výživu maloletého W. X., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 120,- eur vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa W. X.. Výrokom V. citovaného rozsudku súd prvej inštancie určil, že

splatné výživné za obdobie od 27.01.2020 do 02.12.2020 na maloletého W. X. v sume 1.099,35 eur sa otcovi P. D. povoľuje splácať v 37 splátkach, a to 1. až 36. splátku každú v sume 30,- eur a 37. splátku v sume 19,35 eur spolu s bežným výživným, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom VI. citovaného rozsudku súd prvej inštancie určil právo otca stýkať sa s maloletým W. X. každý nepárny týždeň v mesiaci v roku v sobotu od 16.00 hod. do 18.00 hod. počas prvých 4 mesiacov za prítomnosti matky s tým, že po uplynutí 4 mesiacov bez prítomnosti matky dieťaťa, pričom otec maloletého prevezme a po ukončení styku opäť odovzdá v mieste bydliska matky. Výrokom VII. citovaného rozsudku uložil povinnosť matke maloletého na styk riadne pripraviť. Výrokom VIII. citovaného rozsudku uložil súd prvej inštancie povinnosť obom rodičom pre prípad, že styk sa z vážnych dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi, najneskôr 24 hodín pred započatím styku. Výrokom IX. citovaného rozsudku vo zvyšku návrh matky zamietol. Výrokom X. citovaného rozsudku uložil otcovi dieťaťa povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie návrhu o určenie otcovstva 66,- eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom XI. citovaného rozsudku uložil súd prvej inštancie povinnosť otcovi zaplatiť maloletému navrhovateľovi W. X. náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 221,54 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Opravným uznesením Okresného súdu Čadca 16Pc/3/2020-197 zo dňa 02.12.2020 súd prvej inštancie opravil výrok XI. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že uložil otcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke W. X. náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 221,54 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Nárok navrhovateľky súd prvej inštancie posudzoval podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

4. Súd prvej inštancie maloleté dieťaťa zveril do osobnej starostlivosti matke s tým, že táto bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, nakoľko v tomto konaní mal z písomnej správy a taktiež aj osobného vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 02.12.2020 preukázané, že matka zabezpečuje maloletému dieťaťu riadnu výchovu a starostlivosť. Žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa neboli zistené a so zverením dieťaťa do jej starostlivosti vyslovil súhlas aj otec dieťaťa.

S poukazom na ustanovenie § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, Zák. o rodine súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým dieťaťom s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho potreby v rozsahu, ako je to uvedené v bode VI. výrokovej časti rozsudku. S takto upraveným stykom vyslovili súhlas matka, otec a taktiež aj kolízny opatrovník.

Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že pokiaľ ide o určenie výšky výživného na maloleté dieťa, medzi matkou dieťaťa, kolíznym opatrovníkom na jednej strane a otcom dieťaťa na druhej strane nedošlo ku konsenzu čo sa týka výšky výživného na maloleté dieťa. Matka najskôr požadovala na výživu dieťaťa sumu 300,- eur, následne súhlasila aj so sumou minimálne 150,- eur, ku ktorej sa priklonil aj kolízny opatrovník. Otec dieťaťa uviedol, že v jeho možnostiach je platiť na výživu dieťaťa sumu 100,- eur, následne súhlasil s platením sumy 120,- eur na výživu dieťaťa a sumy 30,- eur na splatné výživné.

Podľa súdu prvej inštancie pri určení výživného na maloleté dieťa súd postupoval podľa § 62 ods. 1 až 5 Zák. o rodine. Prihliadal na to, že vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu majú obaja rodičia, ktorí sú povinní prispievať na výživu maloletého podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, nakoľko maloleté dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd taktiež prihliadal aj na osobnú starostlivosť, ktorú maloletému dieťaťu zabezpečuje jeho matka. Rovnako s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zák. o rodine súd pri určovaní výživného prihliadal aj na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a taktiež aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca dieťaťa.

Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že pokiaľ ide o schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa na základe vykonaného dokazovania, zistil, že matka maloletého dieťaťa je vlastníčkou bytu zapísaného na LV č. XXXX, na ktorý je zriadené záložné právo v prospech T. O. D. Y. K. W., spláca hypotéku za kúpu uvedeného bytu vo výške 235,- eur mesačne, je vlastníčkou motorového vozidla, za ktoré platí poisťku ročne v sume 117,39 eur a STK 66,- eur každé dva roky, má uzatvorenú poisťnú zmluvu majetku v sume 44,14 eur mesačne, za elektrinu platí mesačne 30,- eur a za úhrady spojené s užívaním bytu 112,47 eur mesačne a poplatok za odvoz TKO 14,97 eur ročne, za internet 11,99 eur mesačne. Výdavky na stravu má 200,- eur mesačne. Odo dňa 16.11.2019 jej vznikol nárok na materské vo výške 35,403,- eur denne po dobu 37 týždňov, nakoľko je osamelou matkou (čo je

priemerne mesačne 1.097,- eur). Materskú poberala do 13.09.2020. Po jej zániku poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa 394,95 eur. Ku dňu 14.10.2020 mala na účte v E. W. W. na sporiacom účte sumu 2.193,10 eur. A na účte T. O. účtovný zostatok 1.467,77 eur. Otec maloletého dieťaťa je vlastníkom zapísaného na LV č. XXXX. na ktorý je zriadené záložné právo v prospech T. O. D. Y. K. W., spláca úver za kúpu uvedeného bytu vo výške 190,33 eur mesačne, Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej J. D., nar. XX.XX.XXXX, ktoré dieťa má s inou ženou. Priemerné mesačné výdavky na mal. J. sú cca 150,- eur mesačne Výdavky na maloletú J. sú vyššie, nakoľko to vyplýva z jej zdravotného stavu, narodila sa predčasne a má zdravotné komplikácie. Ďalšie výdavky má na: poistenie osobného motorového vozidla v sume 103,48 eur ročne, poistenie bytu 82,96 eur ročne, životné poistenie 44,59 eur mesačne, elektrina 25,- eur mesačne, úhrady za užívanie bytu 85,85 eur mesačne, pohonné hmoty 100,- eur mesačne, splátka spotrebiteľského úveru 153,39 eur, strava 250,- eur mesačne, internet 15,- eur mesačne. Jeho priemerná mesačná mzda činí 1.162,42 eur. Otec dieťaťa má zriadený účet vo B. L. O. a na účte má 0,12 eur a taktiež má zriadený účet aj T. O. kde má účtovný zostatok 2,70 eur. Zdravotný stav otca je dobrý. S poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri určovaní výživného súd prvej inštancie prihliadal aj na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Náklady na výživu maloletého dieťaťa matka vyčíslila na sumu 148,50 eur. Pokiaľ ide o náklady vynaložené matkou jednorázovo na zabezpečenie výdavkov spojených so zabezpečením nevyhnutných potrieb novorodenca (výbavička pre dieťa) celkom v sume 623,69 eur, súd prvej inštancie podotkol, že na tento účel bol matke poskytnutý príspevok pri narodení dieťaťa ako štátna sociálna dávka vo výške 829,86 eur.

Podľa súdu prvej inštancie z vyššie uvedeného je zrejmé, že priemerná čistá mesačná mzda otca dieťaťa je vo výške 1.162,42 eur. Jeho mesačné výdavky vrátane výdavkov na výživu mal. J. priemerne mesačne činia 839,37 eur. Na ostatné výdavky mu ostáva suma 323,05 eur. Vzhľadom k tomu, že matka vyčíslila výdavky na mal. dieťa minimálne v sume 148,50 eur, zaviazal súd prvej inštancie prispievať otca na výživu maloletého mesačne sumou 120,- eur, nakoľko má za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach, aby v takejto výške na výživu maloletého dieťaťa prispieval a že táto suma pokryje odôvodnené potreby maloletého. Napriek tomu, že vyživovaciu povinnosť má voči maloletému aj jeho matka, pri stanovení výšky výživného súd prihliadal, že zabezpečuje maloletému dieťaťu celodennú osobnú starostlivosť a že došlo v dôsledku zániku nároku matky na materský príspevok k zníženiu jej príjmu. Návrh matky, ktorá trvala na výške výživného na maloleté dieťa najskôr vo výške 300,- eur a neskôr vo výške minimálne 150,- eur vo zvyšku súd prvej inštancie zamietol, nakoľko na základe vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že by bolo v možnostiach a schopnostiach otca maloletého dieťaťa vzhľadom na jeho príjem, nevyhnutné výdavky a ďalšiu vyživovaciu povinnosť v takejto výške prispievať. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že aj keď je pravdou, že došlo k zníženiu príjmov na strane matky v dôsledku pôrodu, predmetom tohto konania nie je určenie príspevku na úhradu nákladov na výživu matky dieťaťa a náhradu nákladov spojených s jej tehotenstvom a pôrodom. Z vyjadrenia matky na pojednávaní dňa 16.12.2020 je zrejmé, že matka sa po právoplatnosti rozsudku bude samostatným návrhom takéhoto nároku voči otcovi dieťaťa domáhať.

Súd prvej inštancie výživné na maloleté dieťa vo výške 120,- eur určil odo dňa 27.01.2020 (t. j. odo dňa podania návrhu) - § 77 Zák. o rodine. Splatné výživné na maloleté dieťa odo dňa 27.01.2020 do 02.12.2020 aj vzhľadom k tomu, že výživné je splatné mesačne vopred (§ 76 Zák. o rodine), súd prvej inštancie určil na sumu 1.099,35 eur, keď alikvotná časť výživného za 5 dní roku 2020 činila $(3,87 \text{ eur} \times 5) = 19,35 \text{ eur}$ a výživné za mesiac február až december 2020 (11 mesiacov \times 120,- eur) = 1.320,- eur. Celkom 1.339,35,- eur. V mesiaci október a november roku 2020 na výživu maloletého otec zaplatil celkom 240,- eur. T. j. $(1.339,35 - 240,-) = 1.099,35 \text{ eur}$. Splatné výživné súd prvej inštancie umožnil otcovi splácať celkom v 37 mesačných splátkach, a to 1. až 36. splátku v sume 30,- eur a 37. splátku v sume 19,35 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich.

Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že navrhovateľka bola v tomto konaní úspešná a uplatnila si voči odporcovi nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vzhľadom na námietku odporcu sa zaoberal otázkou, či možno od odporcu spravodlivo požadovať, aby navrhovateľke uhradil trovy konania, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli. Podľa vyjadrenia odporcu by navrhovateľke trovy konania priznané byť nemali, nakoľko navrhovateľka ho prakticky len využila („ako darcu spermií“), pretože zrejme so svojim vtedajším priateľom nemohla mať deti. Uvedené tvrdenie odporcu súd prvej inštancie považoval za nepreukázané. Ďalšie tvrdenie odporcu, že mal záujem pred týmto konaním zúčastniť sa dobrovoľne na testoch DNA, bolo vyvrátené výpoveďou navrhovateľky, ktorá na pojednávaní dňa 02.12.2020 uviedla, že mala v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa pohlavný styk so svojim vtedajším priateľom s ktorým sa rozišla a následne krátko po tom s odporcom, preto nevedela, kto je otcom maloletého dieťaťa. Vyzvala oboch mužov, aby sa dobrovoľne zúčastnili testov DNA. Dohodli sa,

že najskôr pôjde na testy jej bývalý priateľ p. Q. (ktorého otcovstvo testy vylúčili) a následne mal ísť na testy odporca. Vzhľadom k tomu, že boli prijaté protiepidemiologické opatrenia v súvislosti s ochorením Covid-19, tak k tomu nedošlo. Keď sa situácia ukludnila, znova žiadala odporcu, aby sa testov zúčastnil, čo on odmietol a na testy ísť nechcel, preto bola nútená podať návrh o určenie otcovstva. Na základe uvedených skutočností mal súd prvej inštancie za to, že možno od odporcu spravodlivo požadovať, aby navrhovateľke trovy, ktoré jej v súvislosti s týmto konaním vznikli uhradil. Trovy konania navrhovateľky podľa súdu prvej inštancie pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Konanie o určenie otcovstva je konanie, kde nie je možné určiť hodnotu sporu. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby pre rok 2020 je stanovená v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 81,69 eur. Režijný paušál pre rok 2020 v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky bol stanovený výške 10,62 eur. Súd prvej inštancie priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony, a to prevzatie PM navrhovateľky - AK JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o. dňa 03.03.2020 - účelný úkon právnej služby: odmena 81,69 eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky + režijný paušál vo výške 10,62 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky + DPH 20 % vo výške 18,46 eur v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky, spolu za jeden úkon 110,77 eur a účasť na pojednávaní dňa 02.12.2020- za účasť na pojednávaní patrí odmena vo výške 81,69 eur podľa § 13a ods. 1 písm. e/ vyhlášky + režijný paušál vo výške 10,62 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky + DPH 20 % vo výške 18,46 eur v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky, spolu za jeden úkon 110,77 eur. Celkom boli navrhovateľke - matke maloletého dieťaťa súdom prvej inštancie priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 221,54 eur.

5. Voči citovanému rozsudku podal odvolanie odporca proti výroku o trovách konania z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolateľ dôvodil tým, že sa od počiatku nestaval negatívne k určeniu otcovstva, snažil sa vždy komunikovať s matkou alebo jej právnymi zástupcami za účelom vyriešenia veci, a to najmä podrobenia sa DNA testov, pričom komunikácia zo strany navrhovateľky bola vždy komplikovaná. Poukázal tiež na to, že počas celého konania navrhovali vykonanie DNA testov, ktoré by jednoznačne vyvrátili alebo potvrdili akúkoľvek variantu, pričom sama matka na pojednávaní uviedla, že najskôr označila za otca iného muža, s ktorým predtým, ako aj v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti, pretože jej intímny vzťah a intímne pomery boli s rozdielom medzi týmito mužmi iba v niekoľkých dňoch. Teda ani sama matka si nebola istá, kto je otcom maloletého dieťaťa. Preto nemožno spravodlivo požadovať, aby náhradu trov konania uhradil odporca, pretože sama matka nevedela, kto je otcom dieťaťa a už jej konanie pred splodením dieťaťa bolo amorálne, kedy v zásade mala intímny pomer s 2 mužmi vo veľmi krátkom časovom rozstupe. Okrem toho odvolateľ poukázal na svoje sociálne pomery, keďže je síce zamestnaný, avšak má už druhú vyživovaciu povinnosť, kde sa stará o maloletú dcéru, ktorá má vážny zdravotný stav. Preto navrhol zrušiť výroky X., XI. citovaného rozsudku, resp. žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhradu trov konania.

6. Proti citovanému rozsudku podala odvolanie navrhovateľka čo do výroku IV. o výživnom, pričom navrhla, aby odvolací súd jej priznal výživné na sumu 300,- eur mesačne. Odvolateľka poukázala na to, že počas vylúču otec maloletého uviedol, že sa podieľa na úhrade nákladov na 2 domácnosti, a to jednak vo vzťahu k bytu, ktorý má v osobnom vlastníctve a jednak vo vzťahu k bytu jeho priateľky, kde prispieva na domácnosť 150,- eur mesačne. Je toho názoru, že výdavok otca je vymyslený a jedná sa o špekulatívny výdavok zo strany otca v snahe umelo navýšiť svoje výdavky, a tak sa vyhnúť plateniu výživného vo vyššej sume. Poukázala aj na zmenu pomerov, keď v čase podania návrhu bola poberateľkou rodičovského príspevku v sume 1.097,- eur, ktorý v čase rozhodovania súdu jej bol znížený o takmer 700,- eur. Priznané výživné pokladá za neprimerane nízke.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že s dôvodmi uvedenými matkou nesúhlasí, rozhodnutie súdu prvej inštancie pokladá za zákonné a správne. Pokiaľ ide o položku na bývanie vytýkanú matkou, otec je toho názoru, že súd vychádzal z výpočtu položiek výdavkov, ktoré predložila sama matka a skutočnosti uvedené v odvolaní sa podľa jeho názoru nezakladajú na pravde. Poukázal na to, že nikdy netvrdil, že sa podieľa na chode 2 domácností. Uviedol, že s partnerkou, s ktorou v súčasnosti žije a s ktorou má maloletého syna, v zásade ešte nie sú rozhodnutí, kde budú bývať, pretože jeho súčasná partnerka má 2 maloleté deti z pôvodného vzťahu, pričom tieto boli zvyknuté bývať u starých rodičov, tam, kde teraz býva jeho partnerka, čo však neznamená, že by sa podieľal na chode 2 domácností. Z

uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil čo do výroku o výživnom.

8. V replike sa matka vyjadrila k vyjadreniu otca zo dňa 15.02.2021 tak, že predmetné vyjadrenie obsahuje zavádzajúce a nepravdivé tvrdenia. Matka opätovne poukázala na to, že náklady spojené s bývaním činia 434,85 eur. Matka trvá na priznaní vyživovacej povinnosti vo výške 300,- eur mesačne.

9. K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka tak, že v žiadnom prípade nemôže byť nezáujem otca pripísaný na ťarchu matke v súvislosti s výrokom súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Poukázala pritom na to, že bol to práve otec, ktorý matke neposkytoval v začiatkoch žiadnu súčinnosť, hoci ho niekoľkokrát vyzvala, aby sa podrobil testom otcovstva. Preto má matka za to, že musela v záujme maloletého dieťaťa situáciu riešiť cestou súdu, keďže mimosúdne sa s odporcom situácia vyriešiť nepodarila. Výrok X., XI. navrhla potvrdiť ako vecne správne.

10. V replike sa k vyjadreniu navrhovateľky vyjadril odporca tak, že má za to, že náhrada trov konania a právneho zastupovania je neúčelná a došlo by iba k ukráteniu 2 otcových maloletých detí, ktoré finančné prostriedky môže otec radšej použiť na úhradu nákladov spojených s ich výživou. Má za to, že predložil dostatočné množstvo listinných dôkazov, kde bola preukázaná z jeho strany dostatočná komunikácia a snaha predmetnú vec vyriešiť mimosúdne.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaných odvolaní v rozsahu danom ustanovením § 65, § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku III., ktorým zveril maloletého W. X. do osobnej starostlivosti matke, vo výroku IV. o povinnosti otca platiť výživné vo výške 120,- eur mesačne s účinnosťou od 27.01.2020, vo výroku V. o zameškanom výživnom, vo výrokoch VI. - VIII. o úprave styku, vo výroku IX., ktorým vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol a vo výroku XI. o trovách konania v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Čadca č. k. 16Pc 3/2020-197 zo dňa 02.12.2020 v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP. Výroku I., ktorým súd prvej inštancie konanie, v časti, v ktorej sa navrhovateľka voči odporcovi domáhala úhrady na jej výživu a príspevku na úhradu jej nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom zastavil a výroku II., ktorým súd určil, že Daniel Chylák ako odporca je otcom maloletého W., pochádzajúceho z matky W. X., ktorého narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Čadca vo zväzku 103, ročník 2019, str. 27, pod por. č. 1136, sa odvolací súd nedotkol. Odvolanie odporcu smerujúce proti výroku X. rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok odvolací súd odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, nakoľko odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

14. Námietku matky týkajúcu sa tej skutočnosti, že súd prvej inštancie nezohľadnil náklady na bývanie vo vzťahu k maloletému dieťaťu, pričom argumentoval tým, že náklady na maloleté dieťa predstavujú čiastku 148,50 eur, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že odvolateľka síce správne poukázala na uvedenú položku, avšak v danom prípade bolo možné započítať náklady na bývanie vo vzťahu k maloletému W. len do výšky najviac 30 % nákladov uvedených

matkou. Z uvedeného je potom zrejme, že súdom stanovená výška výživného zodpovedá polovici nákladov vynaložených matkou v súvislosti s uspokojovaním tak odôvodnených hmotných potrieb maloletého dieťaťa, ale aj ďalších potrieb dôležitých k úspešnej výchove maloletého dieťaťa. Pokiaľ ide o zohľadnenie položky na bývanie, treba zdôrazniť, že ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu a je odstupňovaná predovšetkým vekom dieťaťa, jeho zdravotným stavom, schopnosťami, náklonnosťami a pod., čo korešponduje aj s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 173/2013. Navyše sa odvolaciemu súdu javí ako nepravdepodobné, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti iba s maloletým W., a to vzhľadom na intenzitu vzťahu s jej údajným priateľom.

15. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku navrhovateľky týkajúcu sa tvrdenia matky, že odporca, teda otec maloletého dieťaťa sa podieľa na úhrade nákladov na 2 domácnosti (byť, ktorý má vo svojom osobnom vlastníctve a bývanie u priateľky, kde prispieva na domácnosť sumou 150,- eur mesačne). V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by otec tvrdil, že sa podieľa na chode 2 domácností. Otec uviedol, že s partnerkou, s ktorou v súčasnosti žije a s ktorou má maloletého syna, v zásade ešte nie sú rozhodnutí, kde budú bývať, nakoľko jeho súčasná partnerka má 2 maloleté deti z pôvodného vzťahu a tieto boli zvyknuté bývať u starých rodičov, kde býva aj jeho partnerka. Aj podľa odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca sa podieľa na chode iba jednej domácnosti, a to svojho bytu, pričom na maloletú J. platí výživné vo výške 150,- eur s prihliadnutím na jej zdravotné problémy.

16. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj čo do zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matky, určenia zameškaného výživného, styku otca s maloletým, keďže tieto výroky súdu prvej inštancie vykazujú vecnú správnosť a ani neboli odvolaním napadnuté.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvostupňový súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľky boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

18. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže tento pokladá za vecne správny a zákonný. V danom prípade treba konštatovať, že v konaniach vo veciach určenia rodičovstva a vo veciach notárskych úschov je prelomené generálne pravidlo, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z hľadiska vymedzenia týchto konaní je možné identifikovať zásadu úspechu aj z hľadiska začatia konania, ktoré sa môže začať v zásade len na návrh, možno do istej miery akceptovať náhradu trov konania ako formu procesnej sankcie. Pre priznanie nároku na náhradu trov konania samo osebe nepostačuje, že trovy konania vznikli v konaní vo veciach určenia rodičovstva, nakoľko k uvedenému zákonnému predpokladu musí pristúpiť ďalšia požiadavka, a to, že je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Skutočnosť, či je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé, musí súd skúmať ex offo. Nárok na náhradu trov konania vzniká účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech. Identifikácia miery úspechu sa pomeriava podľa obsahu návrhu na začatie konania z hľadiska petitu návrhu na začatie konania. V týchto konaniach je možné identifikovať procesný úspech vzhľadom na skutočnosť, že už z povahy veci v zásade vyplýva vznik určitého skutkového a právneho nesúladu, ktorého vyriešenie má podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ matka žiadala v konaní o určenie otcovstva identifikovať muža, ktorého možno považovať za otca dieťaťa, pričom v meritornom rozhodnutí bol tento určený za otca dieťaťa, možno hovoriť o jej plnom úspechu. Civilný mimosporový poriadok používa v cit. ust. § 53 CMP pojem ak to možno spravodlivo požadovať, ktorý je potrebné vykladať širšie a zahŕňa nielen konkrétne skutkové okolnosti prípadu, ale aj prípadné sociálne pomery niektorého z účastníkov konania. Z hľadiska pripodobnenia je možné tento pojem najbližšie stotožniť s termínom „dôvody hodné osobitného zreteľa“, ktoré v sebe kumulujú aj okolnosti hodné osobitného zreteľa, ako aj sociálne pomery účastníka konania. Pokiaľ v danom prípade otec, ktorého otcovstvo malo byť určené, svoje otcovstvo v konaní popieral, pričom uvedené je preukázané hodnovernými dôkazmi, a to najmä testom DNA, aj odvolací súd pokladá za potrebné aplikovať ust. §

53 CMP. Uvedené korešponduje aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 5/2006, podľa ktorého pokiaľ matka žiadala v konaní o určenie otcovstva identifikovať muža, ktorého možno považovať za otca dieťaťa, pričom v meritórnom rozhodnutí bol tento určený za otca dieťaťa, možno hovoriť o jej plnom úspechu. Pokiaľ ide o hodnotenie sociálnych pomerov, odvolací súd konštatuje, že otec je zamestnaný s dostatočným príjmom, ktorý mu umožňuje podieľať sa na znášaní trov konania protistrany. Zároveň na strane matky je potrebné konštatovať, že táto je v súčasnej dobe poberateľkou rodičovského príspevku, a preto je priznanie náhrady trov konania v jej prospech plne dôvodné. Súd prvej inštancie teda správne aplikoval predmetné ust. § 53 CMP, keď konštatoval, že boli splnené kritériá, že „to možno spravodlivo požadovať“.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 CSP v spojení s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že žiaden z účastníkov si neuplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)